

WIM DE VILDER, VRT-JOURNALIST

“IK BEN EEN DEEL VAN HET MEUBILAIR”

Elke avond hebben we het genoeg Wim De Vilder in onze huiskamer te mogen begroeten op het scherm. Als nieuwsanker van de VRT is hij uitgegroeid tot een vaste waarde in onze dagelijkse realiteit, een echte BV als het ware. Met de ‘B’ van boeiend én bescheiden, zo blijkt na een aange-naam gesprek.

Tekst en foto's: Evelyne Sauvage

Leuven is een echt ‘VRT-bastion’. Toeval of niet?

“Veel van die mensen hebben natuurlijk in Leuven gestudeerd en dat speelt zeker een rol. Bovendien is de VRT gelegen op een plek, die vanuit Leuven vlot bereikbaar is. Leuven ligt aan de juiste kant van Brussel, de oostkant. Je staat er op twintig minuten met de auto, buiten de spitsuren uiteraard. Toen ik in Gent woonde, was het een heel ander verhaal qua mobiliteit. Maar ik denk ook dat de VRT'ers die hier wonen ook wel echt oorspronkelijk van hier zijn. Ik heb ook goede contacten met een aantal van hen. Goedele Devroy is bijvoorbeeld een goede vriendin van me.”

Je professioneel parcours sloot naadloos aan op je studiekeuze. Ben je in de wieg gelegd als journalist?

“Mijn rechtenstudies hebben me een heel breed kader gegeven, onmisbaar voor mij als journalist. Maar de honger naar communicatie en media bleef aan. Televisie heeft me van jongs af aan geboeid. Ik heb dan ook veel televisie gekeken, veel meer dan wat nu als pedagogisch verantwoord wordt

omschreven. Met mijn extra diploma communicatie kon ik beginnen bij de VRT als stagiair. Misschien niet helemaal toevallig dus, maar ik beschouw mezelf eerder als een ‘geluksvogel’ dat ik deze job kan én mag doen.”

Hoe was je als student?

“De eerste jaren was ik enkel gefocust op mijn studies. Ik wilde slagen, ik werkte hard, was vaak alleen en nam nauwelijks deel aan sociale activiteiten. De laatste jaren heb ik die schade ingehaald. Ik maakte deel uit van het praesidium, stak toneelstukken in elkaar en ben in het buitenland gaan studeren. Je kan zeggen dat ik een laatbloeiër was, wat het studentenleven betreft toch. Tot op vandaag vormen we nog steeds een hechte klik met de toenmalige rechtsstudenten.”

Volg je de lokale Leuvense politiek?

“Ja, zeker. Ik heb ook ooit een verkiezingsdebat gemodereerd, voorafgaand aan de lokale verkiezingen. Dat is voor mij een gelegenheid om me terug te verdiepen in de lokale problematiek. Ik volg het zeker, maar ik moet uiteraard ook nog de nationale en internationale politiek volgen. Verdeelde aandacht, laten we zeggen. Actieve deelname aan de politiek? Neen hoor, als journalist waag ik me daar niet aan. En voorlopig ben ik echt niet van plan om mijn job ervoor op te geven.”

Wat zijn je toekomstplannen?

“Ik zou nog graag eens een reisprogramma maken. Op Canvas presenteerde ik vroeger ‘Zwerfoute’, maar daarvoor heb ik zelf niet vaak kunnen reizen. Het waren aangekochte internationale reportages. Misschien kan ik

een combinatie maken van een toeristisch én informatief programma. Ik ben erg geïnteresseerd hoe mensen zich gedragen en hoe dit cultureel verschillend kan zijn. Europa is niet groot maar de leefwijzen, gewoonten en gebruiken zijn heel verschillend. Dat zou ik wel verder willen uitdiepen. Er komen misschien ooit nog andere projecten, maar ik heb geen haast.”

Betaal je een hoge prijs voor je BV-schap?

“Televisie is nu eenmaal een medium met een grote impact. Ik krijg veel positieve feedback. Maar je kan ook snel een schiet-schijf worden. Als men mijn interview niet goed vond of als mijn kledij niet bevalt... Ik begrijp dat wel. Immers, als je dagdagelijks op de televisie te zien bent dan word je een deel van het meubilair. Maar tegelijk kan je je afvragen: hoeveel mensen hebben – zoals ik – de luxe om een job te mogen doen waar ze permanent feedback krijgen? Je hebt zoveel mensen die heel hard en nauwgezet werken, zonder dat ze in de kijker lopen en respons krijgen. Ik merk dat ik effectief impact heb op het publiek met wat ik zeg en doe. Dat is fijn, maar het kan tegelijk ook gevaarlijk zijn en het vraagt dat je altijd heel evenwichtig verslag doet.”

Hoe kom je tot rust op het einde van een drukke werkdag of -week?

“Een paar keer per week ga ik lopen langs de Vaart. Het stuk vanaf Wijgmaal is mooi, rustig en in het groen. Lopen doe ik vaak alleen. Het vereist wel wat discipline. Ik heb veel niet dingen niet, maar dat heb ik wel, denk ik (lacht). Tijdens het lopen durf ik ook wel eens luidkeels meezingen met de muziek. En verder heb ik – zoals vele mensen – ook nog een stapel DVD's liggen en opgenomen programma's die op me wachten. Met vrienden op stap gaan, blijft is trouwens ook een prioriteit in mijn agenda.”

Wat zijn je favoriete plekken in Leuven?

“Het Van Dalecollege blijf ik een mooie plek vinden. Ook de binnenkant van de Universiteitsbibliotheek mag er zijn. Nu kom ik daar minder vaak, aangezien het vooral een omgeving is waar je komt als student. Buiten het centrum tref je me ook wel eens aan in het park van Arenberg. Ik neem af en toe de fiets of de auto om in die buurt te gaan lopen.”

Hoe zou je ‘ten huize De Vilder’ omschrijven?

“Ik ben geboren in Leuven, maar ben getogen in Tervuren. Mijn ouders wonen nu nog

steeds in deze mooie groene gemeente. Ik heb slechts één broer, maar tal van neven en nichten. Ik kom ook uit een echt ‘onderwijsnest’. Mijn ouders waren beide onderwijzers, evenals al hun broers en zussen. In mijn huidige job als journalist zit wel die link met het lesgeven, als ik probeer de nieuwsfeiten in een context te plaatsen en uit te leggen.”

Wonen in de stad of aan de rand?

“Nu wonen we aan de rand van de stad, in Wilsele. We hebben er tien jaar geleden een huis gekocht met een grote tuin. Maar ik zou evengoed terug kunnen keren naar de stad zelf. Ik kan overal wel aarden. Het is een feit dat ik de stad nooit lang kan missen. Ik heb af en toe veel volk rondom mij nodig, om in een omgeving te zijn die bruist en leeft. En Leuven leeft, zoveel is zeker. Leuven is geen grootstad, maar heeft heel veel ingrediënten die ik apprecieer. Maar het belet me niet om over de grenzen heen te kijken. Ik boekte net een reis naar New York voor deze zomer. Dat is een ietwat andere dimensie.”

Ben je een ‘foodie’?

“Toch wel. Vooral in het weekend kan ik veel tijd spenderen in het bereiden van leuke recepten, de goede ingrediënten zoeken en ze klaarmaken. Ik geniet hier enorm van. Leuven is een paradijs voor de foodies onder ons. Je hebt hier veel kleine specialzaken. Dat is leuker winkelen dan in de grootwarkenhuizen.”

Dus liever aan het werk in de keuken dan in de tuin?

“Dat hangt ervan af welke soort klussen in de tuin. Ik kan ook wel genieten van het werk in de tuin, maar het moet wel iets zijn met een zichtbaar resultaat. Grote werken zoals een struik uitdoen of iets groots snoeien. Ik wil iets wezenlijks kunnen veranderen in de tuin, dus liefst geen onkruid wieden.”

Tot slot, wat betekent muziek voor je?

“Ik ben grootgebracht in een muzikaal gezin en had wekelijks pianolessen. Nu is die actieve inzet er niet meer, maar muziek blijft wel belangrijk voor mij in mijn leven. Mijn broer en mijn partner zitten samen in het Leuven Alumni Orkest, een symfonisch orkest met en voor oud-studenten en personeelsleden. Ik ben hier nauw bij betrokken, temeer omdat ik geregeld gevraagd word om de presentatie te verzorgen bij een concert. Mijn vleugelpiano staat overigens nog steeds onaangeroerd mooi te wezen in mijn woonkamer. Na mijn pensioen zal ik de draad wel terug oppikken. (lacht)”

